

פ"י מלה' ט: פ"ז מלה' ווכלי' בלה' כה

השלם
אכל קש
חמשתו
לבזון את
קראה כב יד
לחותש
ה מקרא
ובענין כל
כיבם עשו:
מדבר צ ז
פש אשר
מלאה
ת הוה
ת הנפש
גופמה:

ה'ב ח
סקין סלען
טדור שתה
יכול ים
על מוקפת
כל מלוכס
והאבדתי
דייא מקרוב
גיאומו כי
מיה עלי
שם נמי
אכדי חמסה
גיני:

י"ט

נָאֵל דְּרִים שֶׁל
וְכֹל תּוֹרָה
שֶׁלְמַה קָרְבָּן
תְּחִזְמָה
שֶׁי אִיכְלָל
אָדָר
שְׁפִין
קָרְבָּן
דָּרְךָ
וּבָאָחָר
שֶׁלְמַה
אַנוֹגָן
הַדְּשָׂנִין
עַצְמָה
דָּמִי
הַאֲוָלֵן
מִסְטָרֶן.

בibi בר אבי נכהוב רחמנא השמר במצוות עינויים בן ר' השמר דלאו לאו השמר דעשה עשה מהתקיף לה רב אשוי נכהוב אל חסור מן העינוי קשיאו ותנא מיתי ליה מהכא¹² ועניתם את נפשותיכם וכל מלאכה לא העשו יכול והוא ענווש ¹³ על חוספת מלאכה ת"ל ¹⁴ וכל הנפש אשר העשה כל מלאכה בעצם היום הזה על עיצומו של יום ענווש ברת ואינו ענווש ברת על חוספת מלאכה יכול לא יהא ענווש ברת על חוספת מלאכה אבל יהא ענווש ברת על חוספת עינוי ת"ל ¹⁵ כי כל הנפש אשר לא העונה בעצם היום הזה ונברחה על עיצומו של יום ענווש ברת ואינו ענווש ברת על חוספת עינוי יכול לא יהא בכלל עונש אבל יהא מזוהה על חוספת מלאכה ת"ל ¹⁶ וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה על עיצומו של יום הוא מזוהה ואינו מזוהה על חוספת מלאכה יכול לא יהא מזוהה אבל יהא מזוהה על חוספת מלאכה גישרבה וכו' ¹⁷ אינו מזוהה יולבה ייוניו ודרין והוא נמה מלאכה תנאו עונש עונש תנאו עונש: נאהם נטה עיי'

נוֹהָג בשבות ווּת אַיִן כְּאֵלֶיךָ שָׁנָאָה בְּשַׁבְּתוֹת שָׁנָאָה עַל כֵּן שָׁנָאָה
 לא יאמיר עונש במלאה דגמר מעינוי ומה עינוי שאינו נוהג בשבות ווּת עונש כרת מלאכה שנוהגת
 בשבות ווּתים טובים לא כל שכן למה נאמר מופנה להקיש ולדון ממנו גורה שוה נאמר עונש
 בעינויו ונאמר עונש במלאה מה מלאה אם כן הוהיר אף עינוי לא עונש אלא אם כן
 הוהיר אכן למיפרק מה לעינוי שלא הותר מכללו תאמר במלאה שהותרה מכללה אלא לא יאמיר
 עונש בעינוי דגמר ממלאכה מה מלאה שהותרה מכללה עונש כרת עינוי שלא הותר מכללו לא כל
 שכן למה נאמר מופנה להקיש ולדון ממנה גורה שוה נאמר עונש בעינוי ונאמר עונש במלאה מה
 מלאה בעינוי והוהיר אף עינוי עונש והוהיר אכן למיפרק מה למלאה שכן נהוג בשבות ווּתים
 טובים התאמר בעינוי שאינו נוהג בשבות ווּתים טובים אמר רビנא הא תנא עצם גמר מופנה
 دائית לא מופנה אכן למיפרק כדרכנן לא"י אפנויי מופנה ^ו חמשה קראי כתבי במלאה חד לאזהרה
 דיממא חד לאזהרה דילילא וחדר לעונש דילילא וחדר לאפנויי למגmr עינוי מלאה
 בין דיממא בין דילילא דבר ר' שמעאל תנא נאמר כאן עינוי ונאמר להלן עינוי מה להלן לא עונש
 אלא אם כן הוהיר אף כאן לא עונש א"כ הוהיר רב אחא בר יעקב אמר יליף שבת שבתון משבת
 בראשית מה להלן לא עונש אלא אם כן הוהיר אף כאן לא עונש אלא אם כן הוהיר רב פפא אמר
 בוא

הכפורים מחול על הקורש, תיל כל מלכלה תעשו בעצם החיים הזה. וכותב וכל הנפש אשר לא הענה בעצם החיים הזה, על עצמו של יום עונש ברת, ואני עונש ברת על הטעספה, יכול היה אז עניין נושא במלכלה, וזה לאקווש עניין למלכלה, מה מלאה הוא לא עונש אלא אם כן הוויה אף עניין לא עונש אלא אם כי כתבי במלכלה, חד לעונש היללה, חד לאוורתה הלילה, חד לעונש היללה, חד לאוורתה הלילה.

מורות הש"ם

גלוון השם

מוסך ריש'
לא טמאתו ולא
שיעورو. כגון מם וכף-
דבון, שאוויי ממלכש
טומטהו לא באנני, ומם
ישוינו בסיס טומטהו
כטבנ' (משלה ג). אבל
שיטה מההעלם אורה.
בנ"ס טפליים, אין
אחדת. לטהיר ככלל
טומטהו (ת). הדשן
לא לאלא. כך כתמו דמץ-
טומטום לודין תלמיד
משה קו לו גמור
טומטום, לנון, נגען
טומטום, דמעטן דמיין
טומטום, וכן טמם נך ט
טומטום, ברי עוג' (ונוחות
לט. ובו שורין גבורין עשה).
ושניהם דבשורה עשה.

ג'וספה היום שמוסיפין ביום
(ד') [ה'] קרי